

خبرهایی از
سرویس خبری جامعه بهائی
Bahá'í World News Service
(BWNS)

مرداد ۱۴۰۲

آرامگاه حضرت عبدالبهاء:

ساخت‌وساز به مرحله مهمی نزدیک می‌شود

۵۲ مرداد ۱۴۰۲ (۲۴ ژوئیه ۲۰۲۳)

مرکز جهانی بهائی — ساخت آرامگاه حضرت عبدالبهاء به سرعت در حال انجام است و تیم پروژه در حال آماده شدن برای پیریزی سازه سقف مشبک است. این سقف روی ساختمان مرکزی‌ای قرار خواهد گرفت که پیکر مطهر حضرت عبدالبهاء را برای همیشه در خود جای خواهد داد.

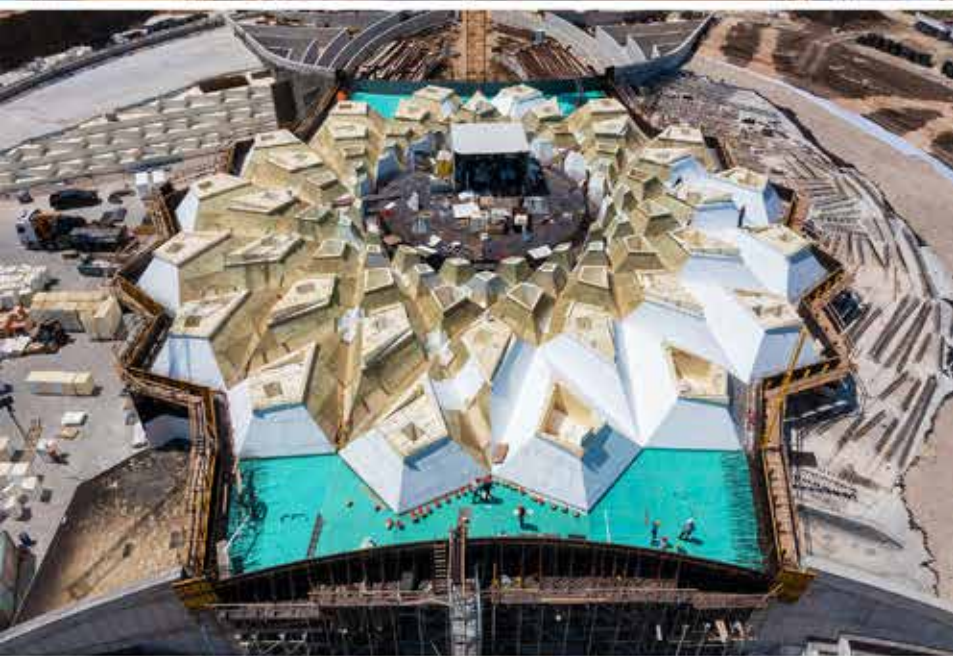
تیم پروژه با استفاده از بلوک‌های پلی‌استایرن گسترده (EPS) با دقت قالب‌گیری برای سقف مشبک را انجام داده‌اند. این بلوک‌ها به‌طور ویژه برش داده شده‌اند تا فضاهای خالی‌ای برای بتن‌ریزی ایجاد کنند و به این صورت ساختار ظریف سقف را شکل دهند.

ساختار منحصربه‌فرد سقف از یک صفحه مسطح بلند تشکیل شده است و به همین جهت ضروری است که بتن‌ریزی یکباره انجام شود. تیم پروژه برای تکمیل کار باید به‌طور مداوم بیش از ۴۸ ساعت کار کنند.

خسرو رضایی، مدیر پروژه، توضیح می‌دهد که دو نوع بتن‌ریزی در حال انجام است — بتن خاکستری استاندارد و بتن سفید با کیفیت بالاتر — و ترتیب بتن‌ریزی این دو باید به دقت هماهنگ شود.

آقای رضایی می‌گوید: «نقاط بتن‌ریزی در چهار جهت شیب‌دار هستند. چهار پمپ برای ریختن بتن سفید از بالا به پایین ترین مناطق در انتهای شمال و جنوب سقف مشبک تا سطحی از پیش‌تعیین‌شده استفاده می‌شود. سپس از بتن خاکستری برای پر کردن مناطق باقی‌مانده در سه نوبت جداگانه استفاده می‌شود.»

بسیار مهم است که در هر مرحله ترتیب دقیق رعایت شود و این مستلزم برنامه‌ریزی جزئی است تا اطمینان حاصل شود که مراحل کاملاً در هماهنگی جلو می‌روند. آقای رضایی توضیح می‌دهد که این فرآیند «بر اساس حجم بتن، سرعت استفاده از آن، و مساحت سطوح تحت پوشش محاسبه می‌شود تا قبل از آنکه بتن شروع به سفت شدن کند بتن‌ریزی صورت گیرد.»

“

The ‘Our Story Is One’ campaign is resonating with the deepest aspirations of populations around the world to turn to unity rather than division and to see the interconnectedness of our stories.

Simin Fahandej

Bahá’í International Community
Representative

حمایت بی سابقه:

حمایت از #داستان_ما_یکیست از جانب صدها میلیون مخاطب در سراسر جهان

۱۰ مرداد ۱۴۰۲ (۱ اوت ۲۰۲۳)

جامعه جهانی بهائی، ژنو- در یک واکنش جهانی فوق العاده، کمپین #داستان_ما_یکیست تنها در چند هفته پس از آغاز با صدها میلیون بازدید در شبکه های اجتماعی و رسانه های سنتی شاهد سطوح بی سابقه ای از حمایت بوده است. موجی از بیانیه ها از طرف مقامات سازمان ملل متحد، مسئولان بلندپایه، وزرای دولت ها، نمایندگان مجلس، برندگان جایزه صلح نوبل، چهره های سرشناس، افراد برجسته، عموم مردم در ممالک مختلف و حتی زندانیان سیاسی عقیدتی در ایران به طنین کمپین افزوده است.

موضوع کمپین که بر محور مفهوم سرنوشت جمعی است، نمادی از دعوت به وحدت است و از همگان می خواهد که خود را همچون تار و پودهای در هم تنیده طرحی متنوع، اما واحد و بهم پیوسته ببینند. پیام تاثیرگذار این کمپین یک ساله، بینشی مشترک برای ارزش ها و اصول بنیادین، به ویژه تحقق برابری جنسیتی و چشم اندازی مشترک برای آینده ای پربار است.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل در ژنو می گوید: «چهار دهه پیش، زمانی که حکومت ایران ۱۰ زن و دختر را به خاطر اعتقاد به آئین بهائی در شیراز به طرزی بی رحمانه اعدام کرد، فکر می کرد که نام آنها را از تاریخ پاک می کند.»

«نمی دانستند که دهه ها بعد، آن اقدام بی رحمانه وحدت ایجاد می کند و نام آنها در سراسر جهان به عنوان نماد تعهد به اصل برابری شناخته می شود و میلیون ها نفر نه تنها در ایران، بلکه در سراسر جهان، داستان این زنان را داستان خود خواهند دانست. کمپین «داستان ما یکیست» با عمیق ترین آرزوهای مردم سراسر جهان برای روی آوردن به وحدت به جای تفرقه و دیدن بهم پیوستگی داستان هایمان همخوانی دارد. این پیامی قاطع به حکومت ایران است که بی عدالتی و ریختن خون بی گناهان هرگز راه به جایی نخواهد برد.»

جامعه جهانی بهائی (BIC) ۱۸ ژوئن کمپین جهانی یک ساله #داستان-ما-یکيست را به مناسبت چهلمین سالگرد اعدام ۱۰ زن بهائی در شیراز در ایران که همگی به دلیل اعتقاداتشان در یک شب به دار آویخته شدند، راهاندازی کرد. این سالگرد و کمپین به تمام زنان ایرانی تقدیم شده که فارغ از اعتقاد و پیشینه‌شان، آرزوی برابری جنسیتی در کشور را داشته‌اند و همچنان در مسیر عدالت‌خواهی کوشا هستند.

این کمپین برای بزرگداشت این ۱۰ زن و همچنین تمامی زنان ایران دعوت به ارسال آثار هنری، بیانیه‌های عمومی و برگزاری رویدادهای بزرگداشت کرد. دریافت آثار همچنان ادامه دارد و روزانه در صفحه اینستاگرام کمپین منتشر می‌شوند.

کمپین #داستان-ما-یکيست تا کنون حدود ۲۵۰ میلیون مخاطب در بیش از ۳۳ زبان را جذب کرده است. طوفان جهانی توییتری که هجدهم ژوئن برگزار شد، در ایران و همچنین هشت کشور دیگر در چهار قاره در استرالیا، کانادا، هند، ایرلند، هلند، نروژ، سوئیس و بریتانیا ترند شد.

از نکات برجسته این کمپین می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: موجی از بزرگداشت‌ها در سراسر جهان ارسال آثار هنری از سراسر جهان؛ بیانیه‌های عمومی از چهره‌های شناخته‌شده و پوشش رسانه‌ای و مستندهایی که مخصوص این سالگرد و کمپین تولید شدند.

در ادامه نمونه‌هایی از واکنش‌ها به کمپین #داستان-ما-یکيست را می‌توانید مشاهده کنید.

موجی از بزرگداشت‌ها در سراسر جهان

در نمایشی جهانی از وحدت با الهام از این کمپین، رویدادهایی در سطوح بین‌المللی، ملی و محلی در سرتاسر جهان برگزار شد و همچنان نیز در حال برگزاری است.

مراسم بزرگداشت جهانی که توسط جامعه جهانی بهائی و دفتر روابط عمومی بهائیان بریتانیا در سالن مرکزی وست مینستر در لندن برگزار شد، بیش از ۱۵۰ تن از مقامات بلندپایه، از جمله مقامات سازمان ملل متحد، نمایندگان سازمان های بین‌المللی جامعه مدنی، مدافعان برجسته حقوق بشر و خبرنگارانی از چندین کشور حضور داشتند.

در یکی از نشست‌های پارلمان اروپا، داستان اعدام این ۱۰ زن مورد توجه قرار گرفت و نمایندگان مجلس، شهادت یکی از بستگان این ۱۰ زن را که به صورت زنده پخش می‌شد شنیدند. رئیس این هیئت، خانم کورنلیا ارنست (Cornelia Ernst)، و نایب رئیس، آقای بارت گروتویس (Bart Groothuis)، هر دو خاطرنشان کردند که چقدر از داستان این ۱۰ زن متأثر شده‌اند. آن‌ها همچنین نگرانی خود را در مورد وضعیت کنونی بهائیان اظهار کردند.

پیام این کمپین از طریق مجموعه‌ای از برنامه‌ها در سطح ملی و محلی در سراسر جهان بیشتر منتشر شد. هر برنامه ضمن گرامیداشت زندگی این ۱۰ زن و تلاش‌های همه زنان ایرانی برای تحقق برابری، کیلومترها دورتر، بازتابی منحصربفرد از فرهنگ‌های ملی و محلی بود.

جلسات عمومی به مناسبت سالگرد اعدام ده زن بهائی از جمله در اتریش، برزیل، کانادا، فنلاند، فرانسه، ایرلند، کویت، لوکزامبورگ، جمهوری چک، هلند، نیوزلند، نروژ، پرتغال، ساموآ، اسلواکی، اسپانیا، آفریقای جنوبی، سوئد، تیمور شرقی، بریتانیا و ایالات متحده برگزار شد.

در اسلواکی علاوه بر جلسه‌ای که به مناسبت این کمپین برگزار شد، بزرگ‌ترین کتابفروشی این کشور نمایشگاهی درباره این زنان بهائی برگزار کرد و نقاشی‌ها و آثار هنری دریافتی برای کمپین داستان ما یکیست را به نمایش گذاشت. جلسات بزرگداشت در هر پنج معبد قاره‌ای بهائی در سیدنی، استرالیا؛ سانتیاگو، شیلی؛ فرانکفورت، آلمان؛ دهلی‌نو، هند و ویلمت، ایالات متحده برگزار شد. این جلسات شامل سخنرانی‌های مقامات دولتی و نمایندگان مجلس، افراد برجسته و همچنین برنامه‌های هنری، موسیقی و داستان‌هایی بود که بستگان این ۱۰ زن به اشتراک گذاشتند. در جلسه ویلمت، ایالات متحده، جن شاکوفسکی، عضو کنگره ایالات متحده گفت: «من از آنچه امروز شنیده‌ام و آنچه از قبل در مورد اصولی که شما به عنوان پیروان آئین بهائی برای آن‌ها پایداری می‌کنید، می‌دانم بسیار الهام و انرژی گرفته‌ام.»

بیانیه‌ها و پیام‌های عمومی از افراد برجسته

در یکی دیگر از جلوه‌های قابل توجه طنین پیام کمپین، صدها نفر از افراد برجسته، با داستان ما یکیست هم‌نوا شده‌اند و دعوت به مشارکت گسترده در این کمپین نموده‌اند. این شخصیت‌های تأثیرگذار بر شدت فعالیت کمپین افزوده‌اند. تأیید کمپین توسط آن‌ها نشانه‌ای از پتانسیل این کمپین برای ایجاد گفتمانی جهانی درباره حقوق برابر برای زنان و مردان است.

طیفی از شخصیت‌های برجسته از جمله مقامات دولتی، نمایندگان مجلس، مقامات سازمان ملل متحد، فعالان اجتماعی، روزنامه‌نگاران، هنرمندان و رهبران حقوق بشر در سراسر جهان از این کمپین حمایت کردند.

پنج زن برنده جایزه نوبل با صدور بیانیه‌ای مشترک صدایشان را در حمایت از این کمپین بلند کردند و گفتند که فداکاری‌های این ۱۰ نفر، «الهام‌بخش نسل جدیدی از زنان است که نمی‌پذیرند سکوت کنند و حاضرند سختی‌های شدیدی را تحمل کنند تا در ایرانی مرفه‌تر و عادلانه‌تر زندگی کنند. داستان پایداری زنان ایرانی در برابر آزار و اذیت، داستانی مشترک است که از مرزهای اعتقاد و پیشینه فراتر رفته است.»

نانایا ماهوتا (Nanaia Mahuta)، وزیر امور خارجه نیوزیلند، بیانیه‌ای برای این کمپین صادر کرد که در آن از ۱۰ زن اعدام شده بهائی به دلیل «امتناع از انکار عقاید خود» تمجید کرد و بر فداکاری و شجاعت آنها تأکید نمود. وی گفت: «مردم نیوزلند در کنار مردم ایران به ویژه کسانی که تحت ستم جمهوری اسلامی هستند، ایستاده‌اند». او خواستار «احترام به اقلیت‌های مذهبی در همه جا شد».

کمیسر حقوق بشر استرالیا، لورین فینلی (Lorraine Finlay)، درباره این ۱۰ زن گفت که «خاطرات آنها توسط کسانی که به دنبال برابری جنسیتی و عدالت در ایران و سراسر جهان هستند، گرامی داشته می‌شود». اعضای پارلمان اروپا، رهبران جامعه مدنی و فعالان حقوق بشر در اروپا نیز بیانیه‌هایی صادر کردند. نمایندگان پارلمان اروپا، فرانسیس فیتزجرالد (Frances Fitzgerald)، راسا یوکنویچینه (Rasa Juknevičienė)، آنتونی کومین (Antoni Comin)، هانا نیومان (Hannah Neumann)، سیرپا پیٹیکاینن (Sirpa Pietikäinen)، سلیمای ینبو (Salima Yenbou) و ایزابل ویزلر (Isabel Wiseler) به شکل عمومی از این کمپین حمایت کردند.

خانم یوکنویچینه گفت در حالی که ۴۰ سال از زمانی که حکومت ایران «در یک شب ۱۰ زن بهائی را به دار آویخت» می‌گذرد، این همچنان «وحشتی است که زنان امروز در ایران آن را تجربه می‌کنند». خانم پیٹیکاینن گفت: «ما در کنار زنان بهائی ایرانی در تلاش برای حقوقشان خواهیم ایستاد».

فرستاده ویژه هلند برای آزادی دین یا عقیده، بی تن تاشر (Bea ten Tusscher)، از جمله کسانی بود که در این کشور با صدور بیانیه‌هایی از این کمپین حمایت کرد.

این کمپین در اتریش نیز از حمایت قابل توجه و تاثیرگذاری برخوردار بود. سه عضو پارلمان – مارتین انگلبرگ (Martin Engelberg)، هانس استفان هینتنر (Hans Stefan Hintner) و رابرت لایمر (Robert Laimer) – در کنار رئیس انجمن قلم اتریش، قاطعانه همبستگی خود را اعلام کردند. شورا هاشمی (Shoura Hashemi)، دیپلمات اتریشی، در توییتی با حمایت خود تأکید کرد که افراد با هر عقیده اعم از زن و مرد، امروز مشتاقانه برای آزادی در ایران تلاش می‌کنند. کورنلیا پسنلنر (Cornelia Pessenlehner)، رئیس سازمان زنان تاجر و شاغل اتریش نیز این کمپین را تأیید کرد.

سناتور ماریلو مک‌فدران (Marilou McPhedran) از کانادا در پیامی متاثرکننده گفت: «در چهلمین سالگرد ۱۰ زن بهائی در ایران، ما متحدانه در گرامیداشت یاد آنها و زنان ایرانی بی‌شمار دیگر از همه ادیان که جان خود را برای عدالت و برابری فدا کرده‌اند، ایستاده‌ایم. استقامت آنها در برابر ناملائیات غیرقابل تصور، همچون فانوسی از شجاعت و قدرت راهنمای راه ماست. باشد که فداکاری‌های آنها... فراخوانی برای هر یک از ما باشد تا در کنار کسانی که هنوز با آزار و اذیت روبرو هستند بایستیم».

HUNDREDS OF DISTINGUISHED INDIVIDUALS HAVE ECHOED THE CALL OF "OUR STORY IS ONE", INVITING WIDESPREAD PARTICIPATION IN THE CAMPAIGN.

"I support the Baha'is in its #OurStoryIsOne campaign honoring 10 executed women in Shiraz and Iranians of all faiths and backgrounds who all continue to struggle in their difficult path to gender equality and freedom"

Nuzarath Jahan
Vice President of the Republican
Party of India

"Aotearoa New Zealand stands with the people of Iran, in particular those who are oppressed by the Islamic Republic. 18 June marks an important anniversary for the Baha'is, who remember the execution of ten of their women in Iran 40 years ago today."

Nanaia Mahuta
Foreign Minister of New Zealand

"Tonight I join all human rights defenders honouring the memory of 10 brave & honourable #Bahai women from Shiraz who paid with their life 40 years ago today for there sincerely held beliefs!"

Javaid Rehman
UN Special Rapporteur on
Human Rights in Iran

"We remember the execution 40 years ago of the 10 Baha'i woman in Shiraz. Today the fight for gender equality in Iran continues. We support the women's and men's strive for freedom and justice in Iran!"

Isabel Wiseler-Lima
Member of European Parliament

"Let us honor the courage and the invincible hope that after the night comes the dawn. This is what we are here for, what we work for and we will work tirelessly."

Ghaleb Bencheikh
President of the Fondation de
l'Islam de France

در آلمان، چند تن از نمایندگان مجلس و اعضای مجلس نمایندگان، رناتا آلت (Renata Alt)، فرانزیسکا کرستن (Franziska Kersten)، پترا پائو (Petra Pau)، پپا اشنايدر (Pippa Schneider)، آن شپلی (Anne Shepley) و کارستن شاتز (Carsten Schatz) در حمایت از این کمپین بیانیه‌های عمومی صادر کردند.

خانم کرستن در مورد یکی از ۱۰ زن به نام رویا اشراقی صحبت کرد: «رویا که با مادرش و تنها دو روز بعد از پدرش اعدام شد، مانند من دامپزشکی خوانده بود تا اینکه به دلیل اعتقادات مذهبی از دانشگاه اخراج شد». آقای شاتز گفت: «من از کمپین #داستان-ما-یکيست در بزرگداشت زنان اعدام شده و مبارزه طولانی زنانی از هر دین و پیشینه برای برابری جنسیتی حمایت می‌کنم».

مقامات دولتی سایر کشورها نیز حمایت خود را اعلام کردند از جمله از برزیل، کانادا و هند.

احمد شهید (Ahmed Shaheed)، گزارشگر ویژه سابق سازمان ملل متحد در امور حقوق بشر در ایران و آزادی مذهب یا عقیده، گفت که «در گرامیداشت یاد و خاطره ۱۰ زن شجاع و شرافتمند بهائی شیرازی که ۴۰ سال پیش جان خود را فدا کردند» به همه مدافعان حقوق بشر می‌پیوندد. جاوید رحمان (Javaid Rehman)، گزارشگر ویژه حقوق بشر در ایران در بیانیه خود گفت: «امروز یاد و خاطره ۱۰ زن بهائی شیراز را گرامی می‌داریم که نهایت فداکاری را برای اعتقادات خود کردند». حمایت‌های افراد عالی‌رتبه در نروژ شامل مسعود قره‌خانی (Masud Gharahkhani)، رئیس پارلمان نروژ و همچنین مونا فاگرس (Mona Fageras)، نماینده مجلس، بود که حمایت خود را از بهائیان در ایران و کمپین داستان ما یکيست اعلام کردند. در هفته‌های قبل از کمپین، نماینده بهائیان نروژ در مقابل پارلمان حاضر شد تا درباره اعدام دلخراش این ۱۰ نفر و کمپین جهانی در بزرگداشت آنها اطلاع‌رسانی کند.

مجموعه‌ای از رهبران و سازمان‌های جامعه مدنی دیگر نیز به این کمپین پیوستند از جمله عفو بین‌الملل (Amnesty International) و همچنین نمایندگان آن در استرالیا، اسپانیا و سوئد، مبارزه با یهودی‌ستیزی (Combat Antisemitism)، شهروندان برای راه‌حل‌های جهانی (Citizens for Global Solutions)، توقف زن‌کشی در ایران (Stop Femicide Iran)، همبستگی مسیحی در سراسر جهان (Christian Solidarity Worldwide)، درهای باز بین‌المللی (Open Doors International)، حقوق بشر بدون مرز (Human Rights Without Frontiers)، کاپ برای آزادی عقیده (CAP pour la Liberté de Conscience)، دین برای آرامش (Religions for Peace)، اتحاد زنان آزادی دین یا عقیده (FoRB Women's Alliance)، گروه زنان برزیل (Women of Brazil Group)، انجمن زنان ایرانی در استرالیا (Iranian Women's Association)، انجمن برای مردمان در معرض تهدید (Society for Threatened Peoples)، سازمان بین‌المللی دفاع از حقوق بشر هند (Human Rights Defense International)، اتحاد استفانوس نروژ (Stefanus Alliance) و دیگران.

ایرانیان شناخته‌شده و چهره‌های سرشناس از این کمپین حمایت قابل‌توجه و وسیعی کردند. ابراز همبستگی عمیق و تاثیرگذار آنها نه تنها تصدیق بر چهار دهه سرکوب و آزار بهائیان بود بلکه از فراخوان این کمپین برای توجه به بهم پیوستگی گروه‌ها و چشم‌اندازی از جامعه که در آن همه فارغ از عقیده، پیشینه و جنسیتشان فرصت‌های برابر برای مشارکت در سازندگی دارند نیز استقبال شد.

شیرین عبادی، برنده جایزه نوبل، در پیامی ویدئویی گفت: «ستم و تبعیض در جامعه مانند یک ویروس است. وقتی وارد جامعه‌ای شود، اگر در وهله‌ی اول با آن برخورد نشود، همه را مبتلا خواهد کرد. در ابتدای انقلاب جامعه بهائی تحت ستم مضاعف حکومت بود. ۱۰ زن در سال‌های اول انقلاب تنها به جرم باور مذهبی اعدام شدند. متأسفانه در آن زمان این موضوع حساسیت لازم را برنمی‌گذاشت. ویروس ستم، به تدریج سراغ همه رفت و همه را مبتلا کرد. همان طور که می‌بینیم آمار اعدام در کشور به چه سطحی رسیده است... این اعدام‌ها نتیجه‌ی بی‌توجهی یا کم‌توجهی به اعدام بهائیان بود. با ظلم و تبعیض در هر جایی باید مبارزه کرد. ما بهایی یا مسلمان، یا برای نوشتن یک مقاله یا تبلیغ یک باور، تحت ستم هستیم؛ داستان همه ما یکی است.»

مهرانگیز کار، وکیل برجسته حقوق بشر دو پیام عمومی صادر کرد و گفت: «چگونه می‌شود جای ۱۰ زن جوان و با اراده و مصمم بر سر ایمان را در این جهان پر کرد؟ آیا ایرانیان انقلاب کرده بودند تا بهائیان مظلوم را بکشند؟ یا می‌خواستند همه شهروندان امنیت و رفاه بیش‌تری داشته باشند؟ ما اگر در روزگاری که ۱۰ زن بهایی را کشتند شهود عینی بر آن نبودیم، ولی پس از با خبر شدن از آن، شهود خاموش که بوده‌ایم. این خاموشی برای خودمان هم گران تمام شد. با خود می‌ثاق ببندیم که از خاموشی در برابر جنایت حکومت برای همیشه اجتناب کنیم.»

لادن برومند، از فعالان برجسته حقوق بشر و یکی از بنیانگذاران بنیاد عبدالرحمن برومند برای حقوق بشر در ایران چندین توییت پست کرد و با کلماتی تاثیرگذار و سرشار از احساس گفت: «داستان ما یکیست: ما این را از هموطنان بهائی‌مان آموخته‌ایم. رنج غیرقابل‌تصور آن‌ها در جمهوری اسلامی ایران آینه‌ای شده است که ما شهروندان عادی ایران در آن می‌نگریم و کوتاهی‌های خودمان را می‌بینیم. آن‌ها با بزرگواری به ما می‌گویند: #داستان_ما_یکیست. ما می‌دانیم چرا داستان آن‌ها داستان ما نیز شده است: چون وقتی این ظلم شروع شد ما همچون ناظرانی بی‌تفاوت به تماشا ایستادیم.»

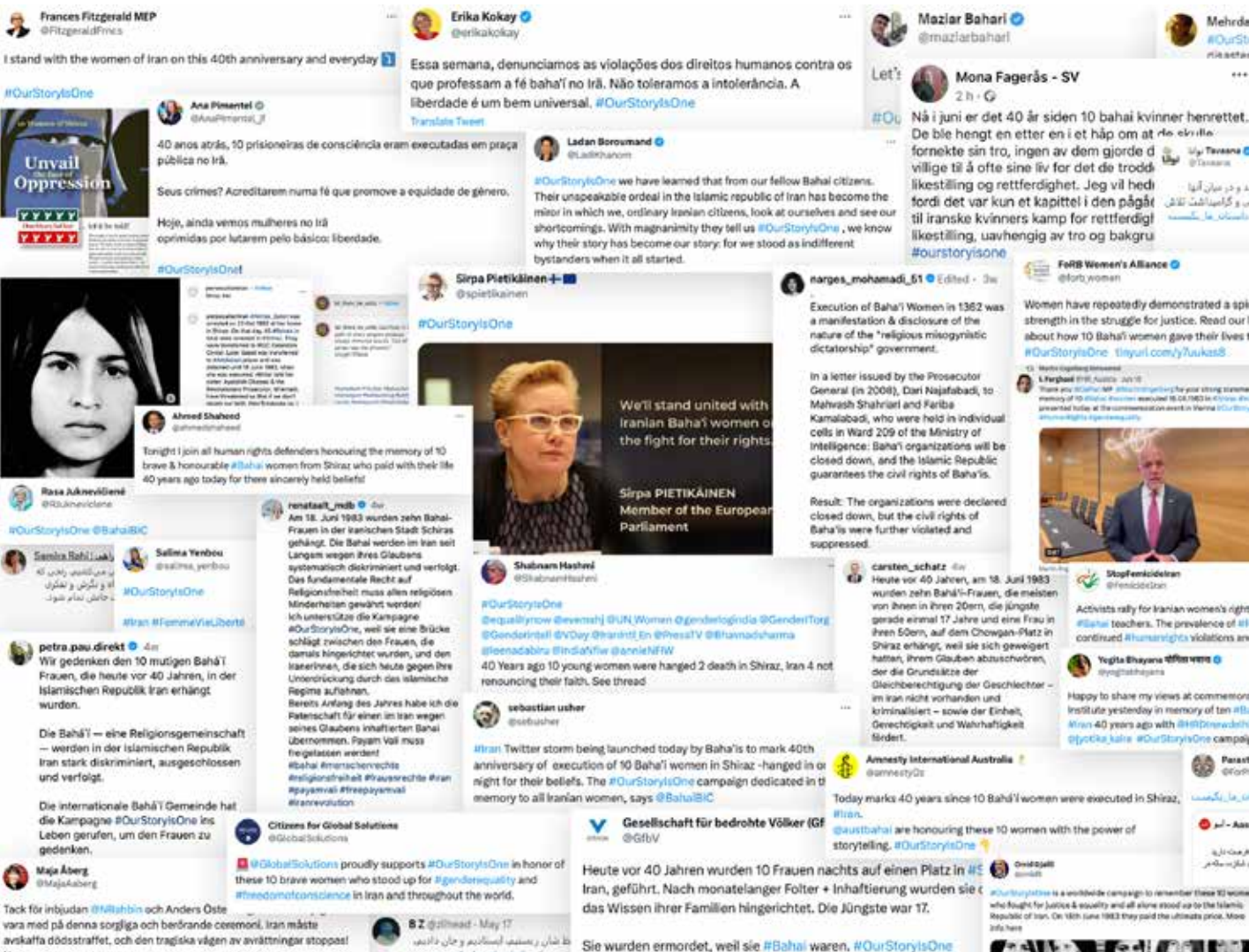
تورج اتابکی، مورخ برجسته و استاد دانشگاه گفت: «صدای دادخواهی بهائیان باشیم!» در حالی که پرستو فروهر در توییتش دعوت کرد: «مرهم رنج‌های هم شویم.»

نازنین بنیادی، فعال حقوق بشر و هنرپیشه ایرانی-بریتانیایی با چندین توییت از کمپین حمایت کرد و داستان ۱۰ زن بهائی را «حقیقتا دردناک» توصیف کرد.

این ویدئو یک شخصیت داستانی، یک زن جوان بریتانیایی، را نشان می‌دهد که به دلیل عقایدش دستگیر، زندانی و محکوم به اعدام می‌شود. این مقایسه بین زندگی او و ۱۰ زن بهائی اعدام‌شده به مخاطبان ناآشنا با چنین وقایعی کمک می‌کند داستان اعدام این ۱۰ زن را بهتر درک کنند.

ایرانیان حتی از کانون سرکوب، از زندان‌های داخل ایران به این کمپین پیوستند. فعال برجسته حقوق بشر نرگس محمدی که در زندان به سر می‌برد شجاعانه دو پیام حمایتی از داخل زندان اوین، محل نگهداری زندانیان عقیدتی و سیاسی، به اشتراک گذاشت.

هزاران ایرانی از داخل و خارج کشور با توییت‌ها و پیام‌های گوناگون به این کمپین پیوستند. در یکی از توییت‌ها آمده بود: «#داستان_ما_یکیست زیباترین داستان کوتاه همراهی و همدلی یک ملت با هر عقیده‌ای کنار یکدیگر است.»

پوشش رسانه‌ای و تهیه مستندهایی برای بزرگداشت

یکی دیگر از جلوه‌های حمایت جهانی از کمپین، پوشش خبری توسط رسانه‌های مهم در نقاط مختلف جهان از تلویزیون، رادیو و رسانه‌های چاپی بود. این رسانه‌ها از طریق انتشار داستان‌های تأثیربرانگیز درباره این ۱۰ زن، مصاحبه‌های گسترده با اعضای خانواده‌ها، و پوشش گسترده رویدادهای یادبود، تصویری جامع از اهمیت این کمپین ترسیم کردند و از این طریق تعداد مخاطبان #داستان ما - یک‌یک را به میلیون‌ها نفر دیگر در سراسر جهان گسترش دادند.

رسانه‌های سنتی - تلویزیونی و چاپی - نیز به طور قابل توجهی میزان انتشار این کمپین را در سراسر جهان تقویت کردند. تخمین زده می‌شود رسانه‌های سنتی پیام این کمپین را به چند صد میلیون نفر رساندند. ان‌بی‌سی، شبکه تلویزیونی مهم ایالات متحده، با مصاحبه با اعضای خانواده این ۱۰ زن، گزارشی تأثیرگذار در مورد اعدام‌ها پخش کرد.

سایر خبرگزاری‌های سراسر جهان توجه مردم جهان را به این کمپین جلب کردند از جمله آژانس فرانس پرس از فرانسه، شبکه‌های سی‌بی‌سی، سی‌تی‌وی و گلوبال نیوز از کانادا، روزنامه تلگراف از بریتانیا، رادیو فرانس اینترنشنال و لتر دو تهران از فرانسه، شبکه ملی اتریش او.آر.اف، روزنامه برجسته نورث وُرت لاند، دویچه وله، دی‌ولت و دابلو. دی.آر و دویچ لاندفانک از آلمان، ال‌موندو، و آر.تی.وی.ای کانال ۲۴ از اسپانیا، تاگبلاز از لوکزامبورگ، ویزن استرالیا از استرالیا، تأثیر اردو دیلی، نیوزسینک ۲۴، ترد آی ورلد نیوز، رایت مدیا، بوپال نیوز، ا.پی ایندیا، ای.تی.وی بهارات اردو و آرونچال آبرور از هند، نیوزواو از مالزی، نوبی تی.وی از اسلواکی، میلینیو از مکزیک و نشریه استاف از نیوزلند.

شبکه‌های تلویزیونی فارسی‌زبان و رادیوی دیجیتالی و ماهواره‌ای بیش از ۶۵ گزارش تلویزیونی و رادیویی - برخی با زیرنویس انگلیسی - از جمله مستند، پیش از سی‌پدیده‌م را پخش کردند.

آثار هنری از افرادی از سراسر جهان

فراخوان کمپین برای آثار هنری مجموعه‌ای خارق‌العاده را پدید آورده است. این ترانه از فرانسه یاد ۱۰ زن بهائی شیراز را به عنوان نمادهایی از نور و بارقه‌هایی از امید گرامی می‌دارد. در فیلم کوتاهی از لوگزامبورگ خاطرات دو زنی که در یک شب اعدام شده بودند توسط بستگانشان تعریف می‌شود. گروه سرود جوانان در تورنتو، کانادا، ترانه‌ای با نام «مونا با کودکان» را در کنار آهنگساز این اثر اجرا می‌کنند. این ترانه یکی از ویدیوکلپ‌های برتر در سال ۱۹۸۵ بود که در بزرگداشت مونا محمودنژاد ساخته شده بود. او در ۱۸ ژوئن ۱۹۸۳ وقتی تنها ۱۷ سال سن داشت با ۹ زن دیگر به دلیل اعتقاد به عدالت و برابری اعدام شد. دو هنرمند از کانادا به یاد فداکاری‌های همه زنانی که امروز بر ظلم غلبه کرده‌اند ویدیوی انیمیشنی ساخته‌اند. یک هنرمند کانادایی ترانه‌ای برای کمپین #داستان-ما-یکیست تهیه کرده است. ترانه‌ای به فارسی با عنوان «داستان ما یکیست» با الهام از زندگی زنان بهائی شیراز ساخته شده است. ترانه و کلیپ ویدیویی که توسط آهنگساز نیجریه‌ای در بزرگداشت ۱۰ زن بهائی و کمپین #داستان-ما-یکیست ساخته شده است. بهائیان فرانسه فیلمی برای تشویق بینندگان به مشارکت در کمپین #داستان-ما-یکیست تهیه کرده‌اند. فیلمی کوتاه به زبان عربی در بزرگداشت و به یاد فداکاری‌ها و شجاعت ۱۰ زن بهائی تولید شده است. موسیقی‌دانی در اتریش ترانه‌ای به یاد این ۱۰ زن بهائی ساخته است. او در این اثر می‌پرسد: «آیا زن بودن جرم است؟» این ترانه عربی داستان اعدام غم‌انگیز ۱۰ زن بهائی را که ۴۰ سال پیش در یک شب در میدانی در شیراز اعدام شدند و داستان شهامت، درستی‌کاری و فداکاری آن‌ها را نقل می‌کند. هنرمندانی از کانادا و سایر کشورها این ترانه را برای کمپین #داستان-ما-یکیست ساخته‌اند. فیلمی کوتاه برای کمپین #داستان-ما-یکیست داستان زندگی مونا محمودنژاد را بازگو می‌کند. او یکی از زنان بهائی بود که ۴۰ سال پیش در یک شب در شیراز اعدام شدند. در این مصاحبه ویدیویی از اتریش، یک مورخ درباره سال پرحادثه ۱۹۸۳ زمانی که خبر اعدام ۱۰ زن بهائی در شیراز، ایران منتشر شد صحبت می‌کند. این کمپین یک‌ساله که به تدریج با مراحل، پروژه‌ها و برنامه‌های مختلفی به پیش خواهد رفت تا ۱۸ ژوئن ۲۰۲۴ ادامه خواهد داشت.

BWNS PODCASTS

Watch on YouTube

در گفتگو:

پادکستی تاثیر معابد بهائی بر زندگی جامعه محلی را بررسی می‌کند

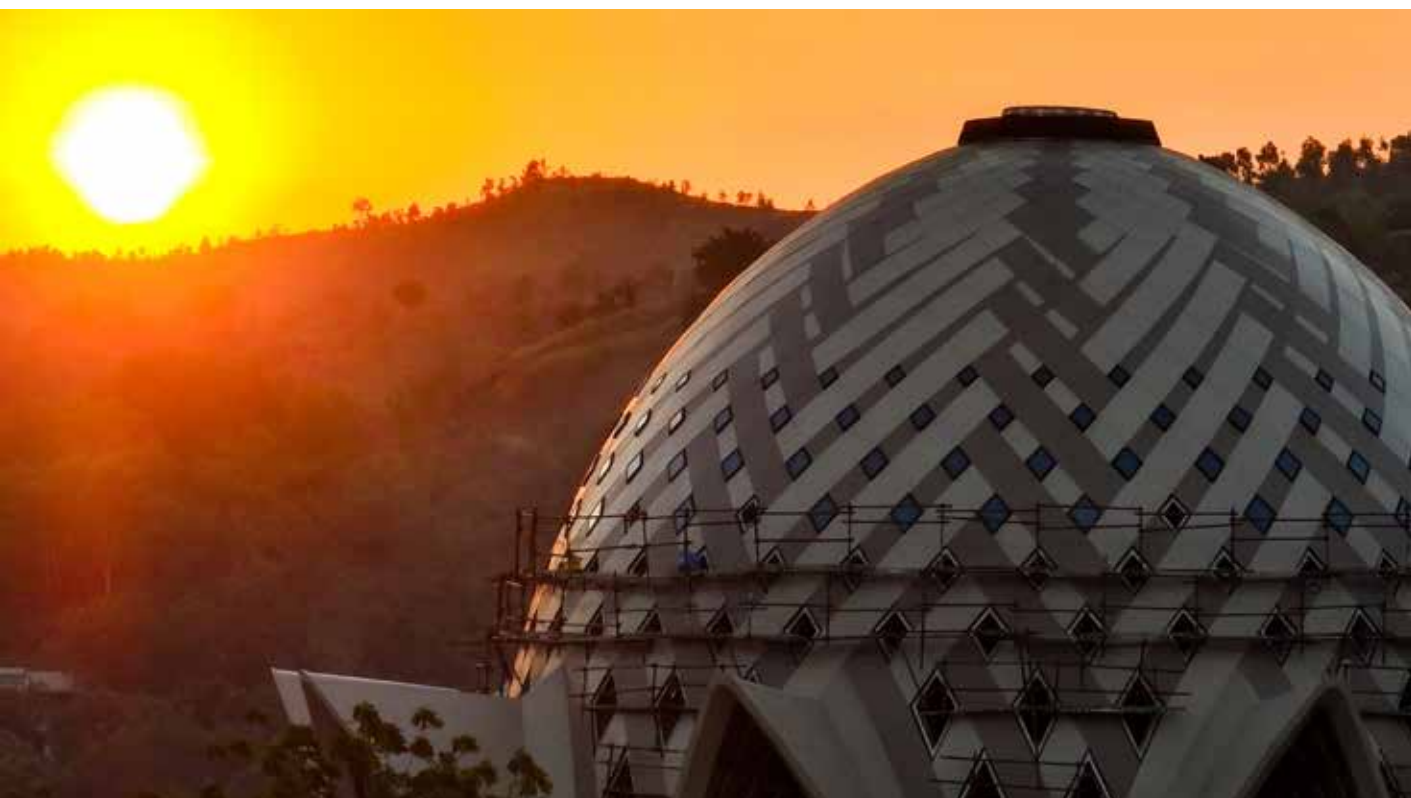
۱۳ مرداد ۱۴۰۲ (۴ اوت ۲۰۲۳)

مرکز جهانی بهائی - در جریان مشورت‌های اخیر در مرکز جهانی بهائی در مورد توسعه جوامع بهائی، تعدادی از شرکت کنندگان که از نزدیک با معابد بهائی در اوگاندا و کنیا کار می‌کنند، در پادکستی به میزبانی سرویس خبری به بررسی بینش‌های مربوط به اینکه چگونه این معابد زندگی جامعه محلی را غنی می‌کنند پرداختند. در این پادکست ساموئل موانگی (Samuel Mwangi)، یکی از اعضای هیئت معاونین از کنیا، پاتریشیا سنوگا (Patricia Senoga)، عضو هیئت معاونت از اوگاندا؛ و چارلز آنگلین (Charles Anglin)، مدیر معبد بهائی اوگاندا به گفتگو نشسته‌اند.

آقای آنگلین معبد بهائی را به عنوان مکانی توصیف کرد که «به جامعه تعلق دارد، محلی که مردم می‌آیند... تا در مورد این تفکر کنند که چگونه می‌توانند به جوامع خود خدمت کنند و با هم دعا بخوانند.» با تکیه بر این ایده، خانم سنوگا گفت «روح معبد بهائی به جوامعی که معبد ندارند گسترش می‌یابد.» یکی از داستان‌هایی که او تعریف کرد نشان می‌دهد که چگونه مفهوم خدمت و عبادت که توسط معابد بهائی ترویج می‌شود، حتی در مواقع اختلافات دیرینه که در آنها مسائل بین‌نسلی منجر به عدم تعامل میان همسایگان شده می‌تواند مروج وحدت باشد.

با این حال، خانم سنوگا خاطرنشان کرد که امیدواری وجود دارد، زیرا همه می‌توانند شاهد وحدتی که در میان جوان ترها وجود دارد باشند. او گفت: «دیدن اینکه بچه‌ها چگونه از این تفاوت‌ها فراتر می‌روند بسیار جالب است. آنها همیشه با هم بازی می‌کنند، اما به دلایلی بزرگسالان نمی‌توانند با هم ارتباط برقرار کنند.»

زنان جامعه با الهام از این تعامل بین کودکان و هدف معبد بهائی، شروع به دعا خواندن با یکدیگر و گفتگو در مورد نیازهای روستای خود کردند. خانم سنوگا با تامل بر تحولی که در این جامعه ریشه دوانده گفت: «زمانی که امروز هماهنگی و دوستی میان این گروه‌ها را می‌بینید نمی‌توانید وضعیت پیش از این را باور کنید. این گروه‌ها بسیار بهم نزدیک هستند و به رفاه یکدیگر فکر می‌کنند.»

پاپوآ گینه نو:

معبد بهائی در حال شکل‌گیری، نمادی از وحدت

۱۹ مرداد ۱۴۰۲ (۱۰ اوت ۲۰۲۳)

پورت مورسبی، پاپوآ گینه نو — خورشید بر فراز پورت مورسبی طلوع می‌کند و بر نمای منحصر بفرد و بافت‌مانندی که معبد بهائی در حال ساخت را در آغوش گرفته نور می‌تاباند. طراحی نما به تازگی تکمیل شده و الهام‌گرفته از بافندگی سنتی این کشور است، نمادی از وحدت و گردهم‌آیی افرادی از پیشینه‌های مختلف از سراسر پاپوآ گینه نو. در سرزمینی غنی با تنوع بیش از ۱۰۰۰ گروه قومی، این ساختمان مقدس که اکنون در حال تکمیل شدن است، همه مردم را به خود جلب می‌کند. کوین تاگوس، یکی از کارگران این پروژه می‌گوید: «ما از مناطق مختلف پاپوآ گینه نو آمده ایم و از یکدیگر یاد می‌گیریم. ما در مورد زیبایی معبد بهائی و اینکه چه طور ما را بهم نزدیک می‌کند با هم صحبت می‌کنیم.»

معابد بهائی در آموزه‌های بهائی به عنوان موسسات ضروری توصیف شده‌اند که به شکلی ملموس تلفیق عبادت و خدمت را نشان می‌دهند. این ایده در جوامع اطراف معبد نمود بیشتری دارد، جایی که تعداد رو به افزایشی از افراد به طور مرتب گردهم می‌آیند تا دعا بخوانند و به این فکر کنند که چگونه می‌توانند به هموطنان خود خدمت کنند.

مقامات ایران یک بهائی ۹۰ ساله را دستگیر و ۱۸۰ نفر دیگر را در مویی از سرکوب بیرحمانه هدف قرار دادند.

آقای جمال‌الدین خانجانی، یک بهائی ۹۰ ساله که در شرایط نامناسب جسمی به سر می‌برد و قبلاً به دلیل اعتقاد خود به آئین بهائی ۱۰ سال را در زندان سپری کرده، بازداشت شده است. این دستگیری بخشی از موج جدیدی از آزار و اذیت بهائیان کشور است که در هفته‌های اخیر شامل بیش از ۱۸۰ مورد سرکوب علیه این جامعه بوده است. بهائیان بزرگترین اقلیت دینی غیرمسلمان ایران هستند و از زمان انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ به طور سیستماتیک مورد آزار و اذیت قرار گرفته‌اند.

آقای خانجانی به همراه دخترش ماریا خانجانی بازداشت شد. او پیش از این یک دهه را - از سال ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۷ - به دلیل عضویت در گروه غیررسمی مدیریتی بهائیان ایران موسوم به «یاران»، در زندان گذرانده بود. این گروه با آگاهی کامل حکومت، در نتیجه ممنوعیت مؤسسات رسمی بهائی در ایران تشکیل شده بود و به نیازهای دینی جامعه بهائی ایران توجه داشت. گروه یاران در سال ۱۳۸۷ منحل شد و هر هفت عضو آن بازداشت و ابتدا به ۲۰ و سپس به ۱۰ سال زندان محکوم شدند. همه این افراد محکومیت‌های ۱۰ ساله خود را به پایان رساندند و در سال ۱۳۹۷ آزاد شدند.

تنها چند روز پیش از بازداشت آقای خانجانی، دو زن بهائی دیگر و از اعضای سابق «یاران»، خانم‌ها مهوش ثابت و فریبا کمال‌آبادی، که در ۹ مرداد ۱۴۰۱ بازداشت شده بودند، تأیید حبس ۱۰ ساله خود را که این هفته در دادگاه تجدیدنظر صادر شد دریافت کردند. خانم ثابت ۷۰ ساله است، از مشکلات جسمی شدیدی رنج می‌برد و در سال گذشته بارها از زندان به بیمارستان منتقل شده است. آقای عقیف نعیمی، چهارمین عضو «یاران» نیز که مشکلات جسمی شدیدی دارد و یک سال پیش نیز دستگیر شده بود، اخیراً به هفت سال حبس محکوم شده است.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل در ژنو می‌گوید: «ظلم وارده به جامعه بهائیان ایران حد و مرزی ندارد. دستگیری یک مرد ۹۰ ساله و دیگرانی که مشکلات جسمانی دارند، کسانی که قبلاً نیز ۱۰ سال را به دلیل اعتقاداتشان در زندان گذرانده‌اند، اقدامی مذبوحانه در ادامه تلاش برای از بین بردن جامعه بهائی ایران است. بازداشت بدون مدرک و دلیل یک مرد ۹۰ ساله که تا کنون به خاطر باورهای سرکوب‌های فراوان را تحمل کرده نزد هر انسانی که ذره‌ای انصاف داشته باشد چیزی جز بی‌عدالتی محض نیست.»

۹ بهائی دیگر نیز در روز ۲۲ مرداد بازداشت شدند. این افراد مالکان و کارمندان داروخانه‌هایی هستند که به اتهام ایجاد اختلال در عرضه دارو توسط مقامات پلمب و تعطیل شدند. حکومت برای مقابله با همبستگی فزاینده میان بهائیان و عموم مردم، در تلاش است این مشاغل تجاری قانونی متعلق به بهائیان را به «احتکار» متهم کند. این بازداشت‌های جدید تعداد بهائیان دستگیرشده یا زندانی در هفته‌های اخیر را به تقریباً ۶۰ مورد رسانده است. در همین مدت، همچنین بیش از ۲۶ بهائی محکومیت‌های حبس دریافت کرده‌اند که ممکن است هر لحظه اجرا شوند. علاوه بر این، ۱۸ بهائی نیز بازجویی شده‌اند. ۵۹ کسب و کار متعلق به بهائیان توسط مقامات پلمب شده و خانه‌های ۹ نفر دیگر مورد یورش و تفتیش قرار گرفته است.

افزون بر این، بهائیان تهران همچنان از دفن عزیزان خود در آرامستان بهائیان در نزدیکی خاوران منع شده و به اجبار مأموران وزارت اطلاعات در محل گور دسته‌جمعی خاوران، محل دفن صدها زندانی سیاسی اعدام شده در دهه ۱۳۶۰، دفن می‌شوند. یک زن بهائی، مادر یک کودک پنج‌ساله که نسبت به دفن مادر بزرگش در قبرستان خاوران نزد مقامات مسئول ابراز نگرانی کرده بود، دستگیر و به پنج سال زندان محکوم شده است.

این سرکوب بیرحمانه یادآور مرداد و شهریور سال گذشته است، که تنها در یک ماه بیش از ۳۰۰ مورد آزار و اذیت بهائیان صورت گرفت.

خانم فهندژ می‌گوید: «حکومت ایران پس از کمپین داستان ما یکیست و تلاش جامعه بهائی برای دعوت به ایجاد اتحاد میان همه گروه‌ها، شاهد حمایت بی‌سابقه جهانی از جامعه بهائی بوده و اکنون درماندگی خود را برای ریشه‌کن کردن جامعه، با هدف قرار دادن و افزایش آزار و اذیت سالمندان و بیماران نشان می‌دهد. اگر حکومت ایران بتواند از ظلم و ستم بیش از ۴۰ سال گذشته خود چیزی بیاموزد، این است که آزار و سرکوب مداوم بهائیان نه تنها نتیجه معکوس داده است، بلکه آگاهی از وضعیت بهائیان ایران در سطح جهانی را افزایش داده، همبستگی قوی‌تری میان بهائیان و عموم مردم ایران ایجاد نموده و به جامعه بین‌المللی، بی‌گناهی بهائیان در برابر ظلم بی‌امان حکومت را اثبات می‌کند.»

امواج بی‌وقفه آزار و اذیت

آزار و اذیت بهائیان در هفته‌های اخیر در سراسر ایران، در شهرهای تهران، اصفهان، شیراز، کرج، کرمان، قائم‌شهر، رشت و سایر نقاط گسترش یافته است و بهائیان به دلایل واهی از جمله اداره آموزشگاه‌های موسیقی یا سایر فعالیت‌های فرهنگی یا آموزشی و کمک به جامعه بهائی جهت رفع نیازهای اولیه دینی خود مورد هدف قرار گرفته، دستگیر، محکوم و زندانی شده‌اند، تحت آزار و اذیت قرار گرفته و یا توانایی‌شان برای کسب درآمد محدود شده است.

سه بهائی به دلیل کمک به جامعه بهائی تهران جهت دفن عزیزان‌شان در آرامستانی متعلق به بهائیان در این شهر، زندانی شده‌اند. جامعه جهانی بهائی قبلاً گزارش داده بود که بهائیان تهران در پی تصرف آرامستان متعلق به خودشان توسط یکی از مأموران وزارت اطلاعات از استفاده از این مکان منع شده‌اند.

چندین بهائی در استان گیلان به اتهام واهی تبلیغ علیه نظام از طریق شبکه‌های اجتماعی به زندان محکوم شدند و منازل چند نفر دیگر توسط مأموران امنیتی مورد هجوم قرار گرفت و تلفن‌های همراه و رایانه‌های آنها مصادره شد. مرد جوانی که بیانیه‌ای از داخل زندان صادر کرده بود و جزئیات بدرفتاری جسمی و روحی در زندان و محرومیت آن‌ها از حقوق قانونی را اطلاع‌رسانی کرده بود، به شش سال حبس محکوم شد.

بسیاری از دستگیرشدگان، بازداشت‌های طولانی‌مدت را در مراکز امنیتی، اغلب در سلول انفرادی، بدون طی شدن روند قانونی سپری کرده‌اند. یک مادر جوان بی‌هیچ اتهامی شش ماه را پشت میله‌های زندان سپری کرده و از انتخاب وکیل محروم بوده است.

تعدادی از بهائیان نیز در طول بازداشت خود با وثیقه‌های گزافی مواجه شده‌اند یا جریمه‌های سنگین، ممنوعیت سفر و تبعید داخلی دریافت کرده‌اند.